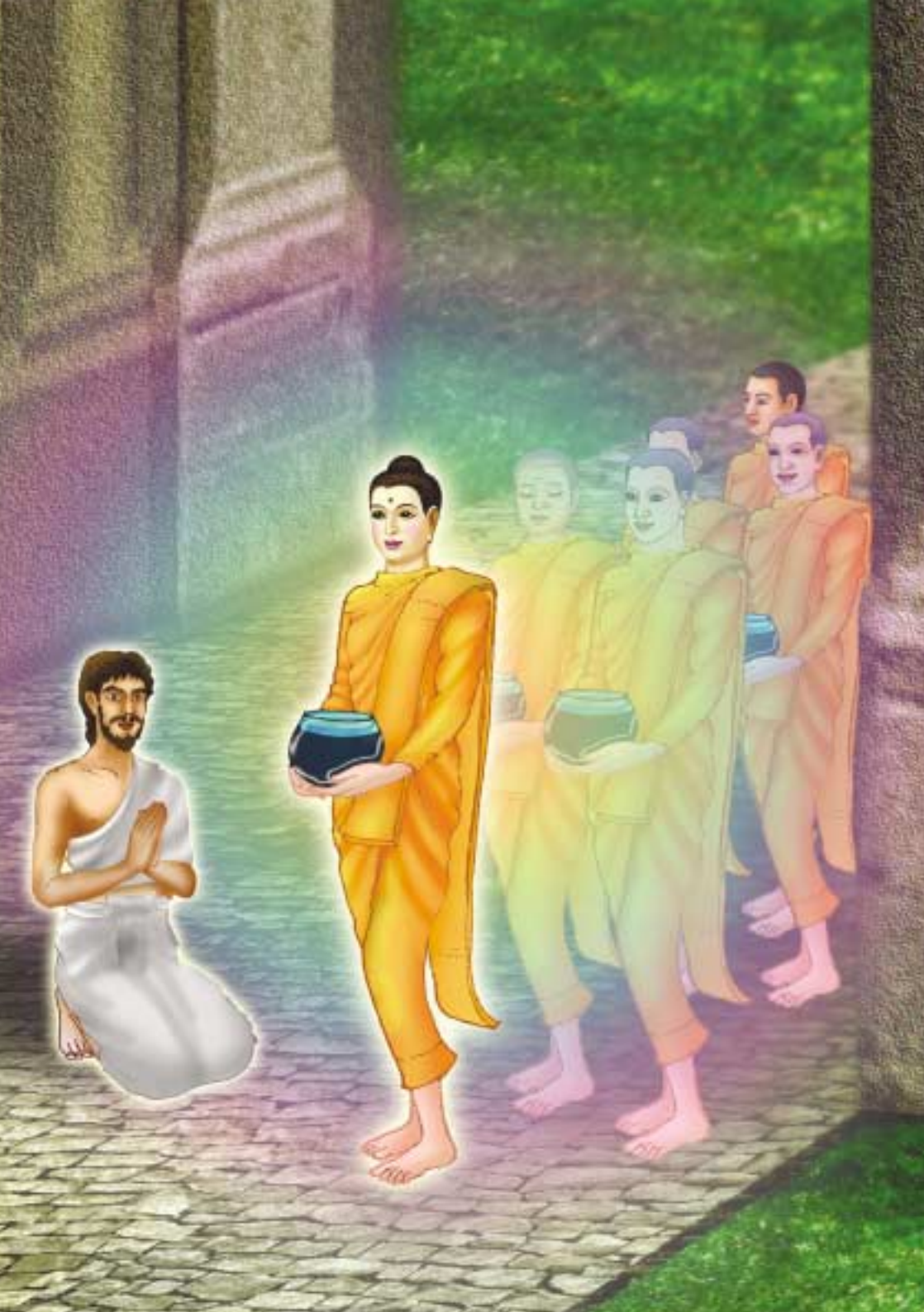

๔๒

อานิสส์ แห่งอัญชลีกรรม

ผู้ใดได้ถวายบังคมเรตถาคต กล่าวสรรเสริญชมเชย
ญาณของเรา ด้วยจิตอันเลื่อมใสไม่คลอนแคลน ผู้นั้นจะไม่ไป
สู่ทุกคติเลย นับจากภพชาตินี้ไป และผู้นั้นจักเสวยเทวรัชสมบัติ
๖๔ ครั้ง บุคคลนั้นจักได้เป็นพระเจ้าประเทศราชครอบครอง
แผ่นดิน ๘๐๐ ครั้ง จักได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๕๐๐ ครั้ง
จักได้เป็นพระเจ้าประเทศราช เสวยสมบัติอยู่ในแผ่นดินอีก
นับครั้งไม่ถ้วน

อานิสงส์แห่งอัญชลีกรรม

๓๗๖

พระบรมศาสดาลัมมามีพุทธเจ้าของเราทั้งหลาย ทรงบำเพ็ญบารมีมายาวนานกว่าที่บุญบารมีจะเต็มเปี่ยม กระทั่งได้ตรัสรู้เป็นพระลัมมามีพุทธเจ้า ในแต่ละภพแต่ละชาตินั้น พระองค์ทรงมีพระทัยเด็ดเดี่ยวมุ่งมั่นที่จะทำความดีอย่างเดียว โดยไม่มีข้อแม้ข้ออ้างหรือเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น ชีวิตของพวกเราทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน ควรจะดูแบบอย่างพระบรมครูของพวกเราแล้ว ตั้งใจดำเนินรอยตามพระพุทธองค์ โดยเฉพาะการปฏิบัติธรรม ให้ใจเข้าสู่เส้นทางสายกลาง อันเป็นทางของพระอริยเจ้าทั้งหลาย ในศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เป็นที่เดียวที่จะนำพาชีวิตของเราให้เข้าถึงพระนิพพานได้

มีวาระแห่งภาชิตีมาใน โหมราชเถราปทาน ความว่า

“เราได้ประณมอัญชลีเหนือเศียรเกล้า ถวายบังคม พระลัมมามีพุทธเจ้า ยังจิตของตนให้เลื่อมใสแล้ว สรรเสริญ พระองค์ผู้เป็นนายกของโลก อนึ่ง สัตว์ผู้มีกุศลเจตนาเหล่าใด คือ สัตว์ที่มีรูปและไม่มีรูป สัตว์เหล่านั้นย่อมเข้าไปภายในข่ายพระญาณของพระองค์ทั้งหมด พระองค์ทรงถอนโลกอันอาดูรจากความมืดนี้ได้ สัตว์เหล่านั้นได้ฟังธรรมของพระองค์แล้ว ย่อมข้ามกระแสความสงสัยไปได้ โลกอันอวิชชาทอหุ้มแล้ว อันความมืดท่มทับ ทรงกำจัดความมืดได้ ส่องแสงโชติช่วงอยู่

อานิสงส์ แห่งอัญชลีกรรม

๓๗๓

**เพราะพระญาณของพระองค์ พระองค์ทรงมีจักขุ เป็นผู้ทรง
บรรเทาความมืดมนในใจของสัตว์ทั้งหลาย”**

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ทรงเป็นศูนย์รวมของ
ความบริสุทธิ์ สมบูรณ์ด้วยพระคุณทั้งสาม คือ พระปัญญาธิคุณ
พระบริสุทธิคุณ และพระมหากรุณาธิคุณ ทรงเป็นที่เคารพของ
มนุษย์และเทวดาทั้งหลาย เป็นเนื่อนาบุญอันเลิศ บุคคลใดก็ตาม
ที่ได้มีโอกาสสั่งสมบุญกับพระองค์ หรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ
พระองค์แล้ว ย่อมประสบแต่ความสุขความเจริญไปตลอด
เส้นทางแห่งการสร้างบารมี

เพราะฉะนั้น นักสร้างบารมีทั้งหลาย จึงไม่เคยมองข้าม
การสร้างบุญกับพระพุทธองค์ เมื่อมีโอกาสแล้วก็จะไม่ปล่อยให้
ผ่านไป เพราะท่านเหล่านั้นต่างก็ตระหนักดีว่า พระพุทธองค์
ทรงเป็นเนื่อนาบุญที่วิเศษสุดของสรรพสัตว์ทั้งหลาย เหมือนดัง
เนื่อนาติ ที่ชาวนาต่างก็ปรารถนาจะปลูกข้าวกล้า เพื่อหวังผล
อันไพบูรณ์

*ดังเช่นประวัติการสร้างบารมีของพระอริยสาวกท่านหนึ่ง
ที่ท่านได้ประสบโชคที่วิเศษสุด คือได้มาพบพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

อานิสงส์แห่งอัญชลีกรรม

๓๗๘

พระนามว่า อตถทัสสี สมัยนั้น ท่านได้เกิดในตระกูลพราหมณ์ ซึ่งเป็นตระกูลที่ได้รับความนิยมเกียรติมาก ทารกน้อยนั้นเป็นที่รักของหมู่ญาติทั้งหลาย เจริญเติบโตขึ้นในท่ามกลางครอบครัวที่อบอุ่น ครั้นเจริญวัยแล้ว มารดาบิดาก็ส่งให้ไปศึกษาเล่าเรียนวิชาความรู้ของพราหมณ์ ซึ่งเป็นความรู้ที่ได้รับการยอมรับและเป็นวิชาความรู้ที่น่าเชื่อถือเสียมาให้แก่วงศ์ตระกูล

บุตรของพราหมณ์ได้ศึกษาจนสำเร็จ หนึ่งในวิชาที่แตกฉานที่สุด ก็คือวิชาคุณลักษณะ วันหนึ่งขณะที่กำลังพักผ่อนตามอัธยาศัยอยู่นั้น ก็มีบุญตาได้เห็นพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า อตถทัสสี ทรงแวดล้อมไปด้วยภิกษุสงฆ์เสด็จไปตามถนน ท่านได้มองเห็นรัศมีกายที่รุ่งเรืองสว่างไสว ด้วยฉัพพรรณรังสีของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ใช้วิชาที่เล่าเรียนมาคุณลักษณะก็ทราบว่ มหาสมณะนี้ต้องเป็นพระผู้มีพระภาคเจ้าอย่างแน่นอน นับเป็นบุญลาภของเราหนอที่ได้พบเห็นพระองค์ท่าน เมื่อคิดอย่างนี้ก็มีใจเลื่อมใส ไม่รอช้ารีบเข้าไปใกล้พระองค์ แล้วก็ลงกราบถวายบังคมด้วยเบญจางคประดิษฐ์ ประคองอัญชลีเหนือเศียรเกล้า กล่าวสรรเสริญพระองค์ว่า

“พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ทรงเป็นนาถแห่งโลก สรรพสัตว์ทั้งหลาย ย่อมเข้าไปภายในพระญาณของพระองค์ทั้งหมด พระองค์ทรงถอนโลกอันอาดูรด้วยความมิดนี้ขึ้นได้แล้ว สัตว์

อานิสงส์ แห่งอัญชลีกรรม

๓๓๕

เหล่านั้นได้ฟังธรรมของพระองค์แล้ว ย่อมข้ามกระแสความ
สงสัยได้ โลกอันอวิชชาทอหุ้มแล้ว อันความมืดท่มทับ
พระองค์ทรงกำจัดความมืดได้ ส่องแสงโชติช่วงอยู่ เพราะ
พระญาณอันประเสริฐของพระองค์ พระองค์ทรงมีจักขุ เป็น
ผู้ทรงบรรเทาความมืดมนในใจของสัตว์ทั้งปวง สรรพสัตว์
ทั้งหลายเป็นอันมากฟังธรรมของพระองค์แล้ว จักเข้าสู่
พระนิพพานได้” เมื่อกล่าวคำสรรเสริญพระผู้มีพระภาคเจ้า
อย่างนี้แล้ว ก็ประคองอัญชลีอยู่อย่างนั้นด้วยมหาปิติ

พราหมณ์นั้นอยากรจะได้บุญเพิ่มขึ้น ก็เอาน้ำผึ้งจากรวง
ที่ไม่มีตัวผึ้ง ใส่ลงไปในเตมบาตร แล้วประคองด้วยมือทั้งสอง
น้อมถวายพร้อมกับกล่าวว่า “ขอพระองค์ทรงเป็นเนื่อนาบุญแก่
ข้าพระบาทด้วยเถิด” เมื่อพระพุทธรองค์ทรงรับแล้วก็ปรารภนา
จะให้พราหมณ์นั้นดีใจ พระองค์จึงเสวยน้ำผึ้ง ครั้นกระทำภักติก
เสร็จแล้ว ก็เสด็จเหาะขึ้นสู่ณภากาศประทับอยู่ในอากาศ ตรัส
พยากรณ์ว่า “ผู้ใดได้ถวายบังคมเรตถาคต กล่าวสรรเสริญ
ชมเชยญาณของเรา ด้วยจิตอันเลื่อมใสไม่คลอนแคลน ผู้นั้นจะ
ไม่ไปสู่ทุกคติเลณนจากภพชาตินี้ไป และผู้นั้นจักเสวยเทวรัช-
สมบัติ ๖๔ ครั้ง

บุคคลนั้นจักได้เป็นพระเจ้าประเทศราชครอบครอง
แผ่นดิน ๘๐๐ ครั้ง จักได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๕๐๐ ครั้ง จักได้

อานิสงส์ แห่งอัญชลีกรรม

๓๘๐

เป็นพระเจ้าประเทศราชเสวยสมบัติอยู่ในแผ่นดินอีกนับครั้งไม่ถ้วน จักเป็นผู้มีปัญญา เล่าเรียนทรงจำนตฺจบไตรเพท แล้วจักบวช ในศาสนาของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า โคดม จักพิจารณา อรรถธรรมอันลึกซึ่งอันละเอียดได้ด้วยญาณ เป็นสาวกของ พระบรมศาสดา มีชื่อในภพนั้นว่า **โมฆราช** จักถึงพร้อมด้วยวิชา ในพระพุทธานุสา ทำกิจที่ควรทำเสร็จแล้ว ไม่มีอาสวะเหลืออยู่ พระโคดมผู้ทรงเป็นยอดของผู้นำหมู่จักทรงตั้งผู้นั้นไว้ในเอตทัคคะ ผู้ครองผ้าเศร้าหมอง ประพฤติตนสมณะ”

ด้วยผลบุญที่พราหมณ์ได้ทำในครั้งนั้น ได้ส่งผลให้ เวียนว่ายตายเกิดอยู่เพียง ๒ ภพภูมิ และได้เสวยมหาสมบัติดัง พุทธพยากรณ์ทุกประการ จนกระทั่งมาถึงสมัยของพระผู้มีพระ- ภาคเจ้าพระนามว่า กัสสปะ ท่านได้ลงมาเกิดอีกครั้ง ได้เป็น มหาอำมาตย์ของพระราชาพระนามว่า กัญฐวาทนะ พระราชา ได้ส่งท่านไปนิมนต์พระบรมศาสดาท่านได้เดินทางไปเฝ้าพระบรม- ศาสดาในขณะที่พระพุทธรองค์กำลังแสดงธรรมอยู่ เมื่อฟังธรรม แล้วก็เกิดศรัทธา จึงตัดสินใจออกบวช แล้วบำเพ็ญสมณธรรม ลั่นสองหมื่นปี จุตฺจากอภัพนั้นแล้ว ท่องเที่ยวไปในสุคติภูมิ ลั่นพุทธานดรหนึ่ง

จนกระทั่งมาถึงพุทธานุสา ได้มาเกิดในตระกูลพราหมณ์ มีนามว่า **โมฆราช** เมื่อได้ศึกษาศิลปในสำนักพาวรีพราหมณ์

อานิสงส์แห่งอัญชลีกรรม

๓๘๑

เกิดปัญญาอยากจะแสวงหาหนทางพ้นทุกข์ จึงออกบวชเป็นดาบส มีดาบสพັນหนึ่งเป็นบริวาร และได้ไปยังสำนักของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ชักถามปัญหาเกี่ยวกับพระบรมศาสดา พอพระบรมศาสดาวิสัยชนาปัญหาเสร็จ ด้วยบุญบารมีที่ท่านสั่งสมมานับภพนับชาติไม่ถ้วน ก็บรรลุพระอรหัต ครั้นบรรลุเป็นพระอรหันต์แล้ว พระเถระเป็นผู้ประกอบด้วยความสันโดษกว่าพระเถระองค์อื่นๆ ทั้งหมด เป็นผู้ที่มีกนน้อยสันโดษด้วยผ้าไตรจีวร ไตรจีวรของท่านใช้อย่างคุ้มค่า ธรรมดาผ้าจะเศร้าหมองด้วยเหตุ ๓ อย่างคือ เศร้าหมองด้วยการตัดครั้งแรก เศร้าหมองด้วยด้ายที่ใช้เย็บ และเศร้าหมองด้วยเครื่องย้อม

พระบรมศาสดาย้อนไปในอดีตพบว่า เป็นความปรารถนาของพระโมฆราชเถระที่ตั้งใจเอาไว้ในอดีต จึงทรงตั้งท่านไว้ในตำแหน่งอันเลิศกว่าภิกษุทั้งหลาย ผู้ทรงไตรจีวรอันเศร้าหมอง พระโมฆราชเถระได้บรรลุถึงมหาสมบัติใหญ่ ทั้งที่เป็นโลกียะและอริยะ โดยสมควรแก่ความปรารถนาของตน

เราจะเห็นว่า อานิสงส์แห่งการถวายนิพพานกับท่านผู้เป็นเนื่อนาบุญนั้น มีอานิสงส์ยิ่งใหญ่ ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่เราจะมองข้าม เพราะการกระทำอัญชลีกรรมนั้น จะเป็นเบื้องต้นของศรัทธาที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ ทำให้เราได้บรรลุมรรคผลนิพพานไปตามลำดับ และใครก็ตามที่สามารถน้อมใจให้ผู้ทรงศีลได้

อานิสงส์แห่งอัญชลีกรรม

๓๘๒

ย่อมเป็นเครื่องบ่งชี้ว่า ในจิตใจของบุคคลนั้นมีบุญมากพอที่จะ
ได้บรรลุธรรม มีใจน้อมไปในกุศลสามารถที่จะสร้างบุญใหญ่ให้
ยิ่งๆ ขึ้นไปได้ จนกระทั่งบารมีเต็มเปี่ยม การไหว้ด้วยจิตที่เลื่อมใส
ต่อผู้ทรงศีลมีอานิสงส์ใหญ่ จะทำให้เจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ
พละ และปฏิภาณ จะทำให้เรามีปัญญารู้แจ้งเข้าถึงพระธรรมกาย
ได้โดยง่าย

